

Organ de afirmare românească

inscris sub Nr. 13/1938 Trib. Arad

ABONAMENTE:
Anual — Lei 200.—
Semestrial — 150.—
Trimestrial — 100.—
Sprejini — Lei 500.—
Bancii, industrii, inst
part. și publice — 1000.—

APARE SUB CONDUCEREA
UNUI COMITET

Redacții și Administrații:
ARAD, Str. P. RUSU Nr. 3
Timșoara, Oradea

Regele și cartea Pogorîrea Duhului Sfânt

(Rusalile)

compară starea de lucruri din România cu cea de zece sau doisprezece ani în urmă. Trebuie să conștientizăm că clima țării a suferit adânci schimbări. Lucruri care păreau imposibile acum douăzeci de ani se pot realiza astăzi în chipul cel mai ușor. Fără îndoială că evoluția de popor plin de tinerețe și vitalitate explică într-o măsură mare, perfecționările și realizările. Tofuș, aceasta n'ar fi fost posibilă o voință de mai bine să se exercite fără niciun efort, în chip direct hotărât față de domeniile, cu aceiași rezultate.

Altera sarcina de-a număra și prețurile cum se cuvine toate de ordin economic, social, care de zece ani încoace restaurație până astăzi, au dus la așezarea definitivă a țării pe temelii trainice. Așadar desprind doar un singur lucru care este tocmai acela al schimbării de climă spirituală de la începutul acestui secol.

La spirituală a unei țări se poate mai bine în literatura ei și încă și mai limpede se poate vedea în prețurile pe care le plătește literatura organelor Statului. Nici cea mai mică intenție de a se obiectiviza, trebuie să așezăm această prețuire se acor douăzeci de ani într-o măsură mai mică decât azi. Influența voinței regale a fost identică și adâncă.

Este cunoscută pasiunea pentru M. S. Regelui Carol al II-lea, simțită de cărți și de pușcă pe care El le citește este. Nimic nu-i scapă din cea mai publică atât în România cât în străinătate. Curiozitatea Sa este imensă. Lectura este mai mult decât o plăcere, este satisfacerea unei nevoi intelectuale.

de mirare deci că un astfel

de Rege a avut, în cei zece ani de Domnie sărbătorită astăzi, o înrădăcinare atât de profundă asupra vieții intelectuale a țării. Dacă astăzi se citește mai mult, considerabil mai mult decât acum douăzeci de ani, aceasta nu înseamnă decât că gustul pentru citit a fost stimulat, dirijat, ameliorat din îndemnul Regelui.

În câte din cuvântările Sale, chiar în acele care se referă la domenii de activitate practică, n'a pomenit El de folosul și plăcerea lecturii. Și câte din aceste sobre și spontane cuvântări, pe care toată lumea le cunoaște și le admiră, n'au fost consacrate cărții și lecturii!

Dar știut este că numai cu vorbe bine intenționate nu se poate realiza o schimbare adâncă. Iată de ce Regele, Care unește în chip rar și feroc o fină structură intelectuală cu o inteligență practică de realizator și de organizator, nu s'a oprit numai la îndemnuri. El a știut să stimuleze gustul pentru lectură al supușilor Săi, nu întotdeauna docili la chemări de felul acesta, prin înfăptuirii precise, și mai ales prin cea mai folositoare dintre ele și anume: cartea ieftină și bună.

Activitatea Fundațiilor Regale, îndeosebi a Fundației pentru literatură și artă care îi poartă numele, este bine cunoscută. Și n'aș vrea să nu insist asupra unui singur fapt, poate mărunț în aparență, dar care în istoria culturii unei țări are o covârșitoare importanță pentru APRECIEREA NIVELULUI acelei culturii. E vorba despre atenția acordată poeziei.

Niciodată poezia n'a fost, la noi, încurajată, sprijinită, răsplătită ca în acești zece ani din urmă pe care ne-am obișnuit să-i numim epoca Restaurației. Rolul Fundației pentru literatură și artă este aici, iarăși, esențial. Să nu se uite că editura acestei Fundații este singura astăzi care se încumetă să publice versuri. Ceiace pentru editorii particulari este (și poate cu drept cuvânt) o afacere proastă devine, când e vorba de marea editură înfăptuită, sprijinită și condusă de M. S. Regele Carol al II-lea, îndeplinirea unui mare rol cultural.

Și, pentru cine știe să vadă lucrurile puțin mai adânc și mai departe, nu este oare acest fapt indicativ sigur al unei schimbări în clima spirituală a națiunii?

Aspectul acesta, al creșterii gustului pentru citit, la care îndemnul și exemplul Regelui au fost hotărâtoare, este desigur unul din acele care vor marca mai adânc în istoria țării noastre anii de după 1930.

AL. PHILIPPIDE

Ziua sfințelor Rusaliilor are o însemnătate deosebită în viața Bisericii ortodoxe române. Ea ne tâlmăcește momentul sfințeniei și puterea de biruință a Mântuitorului Iisus Hristos asupra așezământului sfânt al Bisericii.

Iisus Hristos a venit în lume pentru ca să mântuiască neamul omenesc de păcat — a biruit moartea și a înviat din morți, călcând moartea și pe Diavol surpându-l, prin înălțarea Sa la Ceruri într-o Impărăția lui Dumnezeu, unică și Eternă.

Prin trimțterea Duhului Sfânt, în ziua Rusaliilor, așează împărăția Sa pe pământ, pune temelie solidă sfintei noastre Biserici și da ru Duhului sfânt se revarsă asupra tuturor membrilor cari fac parte din această comunitate sfântă. Fiul lui Dumnezeu după ce a desăvârșit opera imensă și binefăcătoare a lumii, trimțte solia sfântă a Duhului Sfânt în lume — ca lumea să fie mai departe la adăpostul faptelor mari și pline de bunățate, dragoste și speranță.

Cartea minunată a înțelepciunii divine ne povestește în mod minunat cum Duhul

Sfânt s'a pogorit în chip de limbă de foc, care vine ca un fulger de repede — și sub această formă noi înțelegem „sub foc semnul luminării, iar suflarea de vifor simbolul puterii duhului. Luminaarea minții și puterea bărbătească și neînfricată a duhului au fost darurile ce le-a adus peste sfinții apostoli pogorirea Duhului Sfânt, prin care s'au făcut ei vestitori ai evangheliei lui Iisus în toată lumea și luptători pentru izbândă împărăției lui pe pământ, a Bisericii Lui”.

Mântuitorul în ziua sfințită a Rusaliilor se îngrijește de cei de pe pământ și caută să-i ajute lăsându-le o mângăiere nespuse de mare prin faptul că lasă și-i instituie pe apostolii Săi, ca urmași ai Lui în lume cari au menirea sfântă de a propovădui Cuvântul Sfânt al Domnului.

Nu este o simplă întâmplare că o sarcină foarte grea — fiindcă Apostolii au acea greutate ca să înfrunte toate greutățile ce li-se ivesc în cale — și mai ales amenințările cu moartea — Chemarea Apostolilor este plină de răspundere grea — Ei se fac după expresia unui teolog orto-

dox „dascălii lumii” fiindcă prin cuvântul sfânt pe care-l lătesc ei „Hristos își înnoiește duhul Lui în lume”. Apostolii lăsați de Mântuitorul Hristos și călțiți în lupta grea de învățatori ai luminei au misiunea sfântă de a cuceri toate sufletele creștine, de a înfrunta toate persecuțiile venite din partea păgânilor. — Prin puterea Celui de Sus a Sfințelor Rusaliilor — S'a desăvârșit opera minunată a Bisericii Cuvântătoare și Sfințitoare — Biserica lui Iisus Hristos va rămâne nebiruită în veaci, căci nebiruit a fost și Intemeitorul Ei — Mântuitorul Lumii. Puterea celui de Sus o așteptăm și azi.

RUGĂCIUNILE NOASTRE SE RIDICĂ TATALUI CERESC ȘI FIULUI SFÂNT, RUGÂNDU-I NECONTENT CA SĂ NE FEREAȘCA DE PACAT, SĂ NE OCROTEASCĂ DE RAU, SĂ IESIM DIN LIMANUL ISPITELOR — SĂ FIM BIRUITORII VIEȚII ASUPRA PACATULUI — IAR DUHUL SFÂNT SĂ NE ADUCĂ HAR, MÂNTUIRE, IZBĂVIRE, PACE ȘI LINIȘTE!!

C. L.

Mobilizarea economică

Mobilizarea economică a țării este imperativul național al ceasului de față. Puterea ei de rezistență, condiția ei de desvoltare, posibilitățile ei de întărire se reazemă mai mult ca oricând pe economie. Primatul economicului nu mai poate fi umbrat astăzi de nici o neglijență, de nici o întârziere, fără ca urmările funeste să nu se a-rate.

Situația creată de războiul a impus revizuire de metode în întreaga politică economică a țării. Puterilor excepționale, încredințate Ministerului Economiei Naționale printr'un recent decret — lege, le va corespunde o conducere unică și autoritară, care va asigura raționalizarea producției și orgnizarea distribuției în cuprinsul țării.

Astăzi nu mai poate fi lăsată cărma politiceii noastre economice în mai multe mâini, nici răspunderile nu se

mai pot risipi pe mai mulți umeri. Conducere unitară, dar și răspundere concentrată asupra acestei direcții.

Desigur că în fruntea preocupărilor de ordin economic se situează cerințele armatei. În cuprinsul declarațiilor făcute de d. Mircea Cancicov, este evidențiată grija de a se asigura ostirei toate elementele unei bune aprovizionări.

Paralel cu acțiunea pentru aprovizionarea armatei, se va proceda astfel încât populația civilă să nu fie lipsită de nimic din ceea ce constituie necesarul unei vieți restrânse, desigur, dar nu lipsite de elementele ei esențiale.

Raționalizarea producției, bizuită pe primatul articolelor de strictă necesitate, va fi însoțită de grija ea și consumația individuală să fie adaptată nevoilor obștești. Se va urmări cu atenție realizarea unor mărfuri de ace-

laș tip, de acciaș calitate și cu preț unic.

Prețurile materiilor prime necesare producției naționale vor fi atent controlate pentru ca specula să fie definitiv exilată din acest sector.

Dacă împrejurările grele nu îngăduie punerea în execuție a unor planuri generale pe mai mulți ani pentru ridicarea nivelului de viață al populației, se va urmări ca producția națională să nu fie stingherită, nici redusă, ci, dimpotrivă, să se încerce o desvoltare continuă prin asigurarea utilizării raționale a materiilor prime și a mijloacelor noastre industriale și comerciale.

D. Ministru Cancicov a făcut un călduros apel organizațiilor profesionale și consumatorilor, apel la o colaborare strânsă cu guvernul, menită să înlesnească economiei naționale ieșirea cu bine din momentele critice pe cari le trăim.

semnat
bonuri pt.
înzestrarea
Armatei?

